

въ коя то іеромонахы тѣ, кои заминувѣтъ отъ тамъ, служатъ по някога литургія. Дължина та на църквѣтъ отъ прагъ тѣ до иконостасъ тѣ е три крачки; высочина та, наедно съ кубе то е не повече отъ три аршины, и кой то е высокъ, лесно може да стигне кука та, за коя то е окаченъ поліелей съ четири свѣщы. Иконостасъ тѣ дѣли църква та на двѣ равны часты, защо то тука молящы тѣ ся винагы бывѣтъ толкозы, колкато и служащы тѣ сир. единъ и единъ. Сичко ся прохълмило, и распукнало, овиснало и чини ся че е готово да ся събори при най малтъкъ удъръ отъ земетърсене, тѣй що то неволно ще ся почудишъ на смѣлость тѣ на о. Сисоя, кой живѣе тука, какъ то ся види, твърдѣ спокойно.

Като ся надѣххяхми доста съ калугерскы въздухъ, ный излязохме изъ келія тѣ. На около мъртва тишина. Предъ келія тѣ, на еднѣ площъ, направена грѣдина и тамъ растѣтъ тиквы и краставици. Задъ грѣдинѣ тѣ доль, задъ доль тѣ редъ могылы, покрыты отъ лѣсъ, а по на татъкъ ся види море то и на длъжъ ся расточили по горизонтъ тѣ далечны тѣ брѣгове на Македонія. Съ еднѣ думѣ, единъ отъ онѣзы пустинны замыслены видове, кѣквы то гы има много на св. Горѣ.

Ето и самъ си стопанинъ тѣ ся зададе изъ курія тѣ, натоваренъ съ вършинакъ, набѣсенъ, сгърбенъ, нъ още не е твърдѣ старъ. Облѣченъ съ съдрано кожухче и вета раса; отъ стѣряжъ висятъ броеници.

—Благослови, отче;—каза Лукыанъ и приближи до Сисоя.

—Богъ да благослови,—отговори той.

—Ный ты додохме на гости.

—Заповядайте! Нъ няма да ва гошавамъ: защо то няма съ кѣкво.

Сисой отвори врата та въ келія тѣ, Св. Горско-то приличіе на накара из'ново да влѣзимъ въ сѣщъ тѣ